

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ АДВЕНТУ

Перше читання цієї неділі запрошує нас до радості. Водночас воно закликає нас зміцнювати слабких. Тому нам кажуть: «Зміцнюйте слабкі руки, підкріплюйте хиткі коліна, кажіть боягузливим серцем: будьте сильними, не бійтеся». У тому ж дусі говорить до нас святий Павло у другому читанні, просячи нас бути терплячими і сильними.

Вся християнська педагогіка ґрунтується на двох основах: надії на те, що має прийти, і радісній пам'яті про те, що вже бачили наші очі. Іноді досвід не є особистим, але ми отримали його від інших. Скільки чудес, що залишаються непоміченими, відбувається щодня! Світ їх не знає, але той, хто їх пережив, не може заперечувати їх. Часто це дрібні речі, про які ми просили в молитві, вирішення складних проблем, примирення сімей... Хоча ззовні це не можна підтвердити, ми знаємо, що це завдяки особливому втручання Бога. Ми не можемо заперечувати те, що бачили. І ми не можемо про це забути.

В Євангелії Ісус відповідає посланцям Хрестителя: «Ідіть і повідомте Івану те, що ви бачите і чуєте». Він каже їм це, бо те, що вони побачили, є достатнім знаком, щоб зрозуміти, що Бог є з ними. Те саме відбувається в житті кожного з нас. Багато духовних наставників радять своїм підопічним записувати в зошиті плоди своїх молитов. Вони роблять це тому, що багато речей, які вони бачать у глибині свого серця, не тільки ідеї, а й втіха та любов, допоможуть їм рухатися вперед. А також тому, що про це вони повинні розповісти іншим.

Сьогоднішні читання також ставлять нас у перспективу спільноти. Ми не йдемо вперед самі, а в Церкві. У ній ми допомагаємо один одному. Всі ми переживали ситуації зневіри або бачили, як наші товариші деморалізувалися перед труднощами. Було б абсурдно сказати, що Бог не передбачав їх. Але в Божому задумі був також той брат, який служив би підтримкою в скрутні часи. Ісус втішає Івана через учнів. Господь очікує, що ми будемо допомагати один одному в цей час Адвенту, щоб справді святкувати Різдво.

Діва Марія і святий Йосип є нашими найкращими вчителями.